

Flexibele hulpverlener ontmoet zelfredzame burger bij treinbotsing Westerpark

Het treinongeval van 21 april 2012 was een krachtig voorbeeld van zelfredzaamheid: zoals meestal bij grote ongelukken het geval is, werd ook nu massaal hulp geboden, zowel door de treinreizigers als door omstanders. De eerste collega's ter plaatse speelden daar goed op in.

Door: Jelle Groenendaal, Barry van 't Padje en Machiel Noijen

Laura Nikken werkt als verpleegkundige in het OLVG en zat ook in de sprinter. 'Na de botsing was het heel even doodstil. Daarna hoorde ik mensen jammeren. Ik dacht toen meteen 'ik moet wat gaan doen'. Ik ben vervolgens eerste hulp gaan verlenen. Bloedingen stelpen, mensen geruststellen, dat soort activiteiten.'

Ondertussen is Mark de Jong, de dan dienstdoende bevelvoerder op kazerne Teunis, gealarmeerd en met zijn ploeg onderweg naar het incident. 'Toen we bij de treinen waren, zag het ongeval er overzichtelijk uit. Alle reizigers zaten in de trein. Er was totaal geen sprake van paniek. Dat verbaasde me wel. Je kon aan de schade zien dat de impact heftig moest zijn geweest.' De Jong gaat naar de plek waar de treinen frontaal op elkaar gebotst zijn. De Jong: 'In de intercitytrein zaten nog twee machinisten in de bestuurderscabine. Er diende zich onmiddellijk

een omstander aan die ons wilde helpen om hen eruit te halen. Samen met een collega en die omstander hebben we de machinisten uit de cabine gehaald en naar het balkon van de trein gedragen.' Niet veel later meldt er zich volgens De Jong een reiziger uit de trein met een medische achtergrond. 'Samen met een collega heeft deze treinreiziger één van de machinisten in een stabiele zijligging gebracht en hem gerustgesteld totdat hij werd afgevoerd door ambulancepersoneel.'

Ondertussen gaat De Jong naar de sprinter voor een eerste verkenning. Daar is Nikken nog altijd bezig met het verzorgen van slachtoffers. Nikken: 'Mark (de Jong) was in mijn beleving heel snel bij ons ter plaatse. Ik vertelde dat ik verpleegkundige was en vroeg hem of hij wilde dat ik met hem mee zou lopen door de trein voor een eerste schouw van de slachtoffers.' De Jong was erg blij met dit aanbod: 'Er zijn op zo'n moment nog veel te weinig professionele hulpverleners ter plaatse. Collega's van onder meer kazerne Hendrik en

Nico werkten vreselijk hard om de eerste noodzakelijke hulp te verlenen. Dan is het fantastisch dat een treinreiziger met medische kennis, die zelf ook slachtoffer is, ons kan en wil assisteren bij de hulpverlening.' De Jong loopt samen met enkele manschappen en Nikken de hele trein door. Onderweg stelt Nikken bloedingen, stelt ze passagiers gerust en geeft ze aanwijzingen aan De Jong en zijn ploeg: 'Ik zei bijvoorbeeld op welke manier de slachtoffers uit de trein moesten worden gedragen.'

Enkele dagen na de treinbotsing neemt De Jong contact op met Nikken om haar te bedanken voor haar hulp. De Jong: 'Ze heeft tenslotte ook een traumatische ervaring meegemaakt.' Ook laat De Jong namens kazerne Teunis een bos bloemen bezorgen bij Nikken. 'Ze heeft ons fantastisch geholpen, ik vind het niet meer dan normaal om iemand hiervoor te bedanken.' Ook Nikken kijkt met veel voldoening terug naar de samenwerking met de ploeg van kazerne Teunis. Nikken: 'Ik ben diep onder de indruk van het optreden van de brandweer. Mark en zijn mannen zijn echte kanjers!'

Dit is een verkorte versie van een langer artikel. Het hele artikel is te lezen op www.brandweer.nl/amsterdam-amstelland.